

РЕШЕНИЕ

№ 10770

гр. София, 28.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **12228** по описа за **2024** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Образувано е по касационна жалба на „Булстрой груп“ ООД, чрез адвокат Т. срещу Решение № 4824 от 05.11.2024 г. по анд. № 2054/2024 г. по описа на СРС, НО, 16 с-в, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 22 – 2300560/05.01.2024 г., издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда“-С., с което на касатора на основание чл. 416, ал. 5 във вр. чл. 413, ал. 2 от КТ, е наложено административно наказание –имуществена санкция в размер на 1 500 лева за нарушение по чл. 61 от Наредба № 2/22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи (МИЗБУТИСМР; ДВ бр. 37/2004 г.).

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е незаконосъобразно и неправилно, постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Инвокирани са доводи, че СРС е постановил решението си, при неизяснена фактическа обстановка. Искането до съда е да постанови решение, с което да се отменят обжалваното решение и потвърденото с него наказателно постановление.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, чрез адв. Т., поддържа касационната жалба по съображенията изложени в същата.

Ответникът редовно призован, чрез юрк. Б. оспорва жалбата, счита, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение

Заклучение за неоснователност и недоказаност на жалбата дава представителят на Софийска градска прокуратура.

Административен съд - София-град, XXVIII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е намерил за установени обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителя С.. Първоинстанционният съд е приел, че при извършена проверка по спазване на трудовото законодателство, на 16.11.2023 г. на „Булстрой груп“ ООД, в обект на контрол: Строителен обект „Жилищна сграда с магазини, гаражи и подземни гаражи намиращ се в УПИХ – 108, кв. 47, м. Зона, Г-13, СО, район „О.“, [улица], №4, [населено място] с възложител „Жизел Кънстракшън“ ЕАД и строител „Булстрой груп“ ООД. Било установено, че контурът на изкопа от всички страни, там където има опасност от падане от височина не е обезопасен срещу падане от височина, чрез приспособления, които са достатъчно високи и са изградени най-малко от защитна бордова лента за крака, главно перило за ръце и средно перило за ръце или чрез еквивалентно алтернативно решение. Във връзка с това, на 16.11.2023 г. с акт за спиране е било спряно извършването на СМР на обекта на контрол, с изключение на дейностите свързани с обезопасяването му. Нарушението е било извършено на 16.11.2023 г.

За констатираното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 22-2300560/07.12.2023 г. Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че описаното в НП административно нарушение наистина е извършено, поради което е потвърдил оспореното НП.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е актосъставителя и свидетеля по съставянето на акта. Обсъдени са и останалите събрани писмени доказателства. Показанията са разгледани в съвкупност с останалите събрани доказателства. СРС подробно е обсъдил показанията на свидетелите и се е мотивирал защо ги е кредитирал. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се

опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Касаторът не е ангажирал никакви други доказателства, които да обосноват извода, че отразената в акта фактическа обстановка не отговаря на действителната. В касационната жалба са наведени оплаквания, които не могат да доведат до промяна нито на установените факти, нито в направените правни изводи.

Съгласно нормата на чл. 275, ал. 1 от КТ „Работодателят е длъжен да осигури здравословни и безопасни условия на труд, така че опасностите за живота и здравето на работника или служителя да бъдат отстранени, ограничени или намалени. Конкретните правила са разписани в ЗЗБУТ, а когато се касае за случай на СМР са доразвити в Наредба № 2/2004 г. В нормата на чл. 14, ал. 1 от ЗЗБУТ е посочено, че Юридическите и физическите лица, които самостоятелно наемат работещи, ... са длъжни да осигурят здравословни и безопасни условия на труд във всички случаи, свързани с работата, както на работещите, така и на всички останали лица, които по друг повод се намират във или в близост до работните помещения, площадки или места.

Съгласно разпоредбата на чл. 61 от Наредба № 2/22.03.2004 г. , паданията от височина се предотвратяват чрез приспособления (съоръжения, ограждения), които са достатъчно високи и са изградени най – малко от защитна бордова лента за крака, главно перило за ръце или чрез еквивалентно алтернативно решение. От доказателствата по делото безспорно се установи, че касаторът не се е съобразил с посочената нормативна разпоредба. В конкретния случай от свидетелските показания на С. изкопът е бил около 8-9 метра, а от будката на охраната до изкопа и покрай него е водела тясна пътека от около метър, с ограда от външната страна на обекта, но без каквото и да е обезопасяване от страната на изкопа, поради което и правилно СРС е приел, че несъмнено се е налагало да се приложат правилата подробно изброени в Наредбата.

Правилни са изводите на СРС за липса на приложение на чл. 415в от КТ. Самото нарушение е със завишена степен на обществена опасност, доколкото работниците и служителите на дружеството – касатор са били поставени в опасност във връзка с изпълнение на задълженията им за дълъг период от време. Съгласно чл. 413, ал.2 от КТ, „работодател, който не изпълни задълженията си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице, ако не подлежи на по-тежко наказание - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв. По отношение размера на санкцията, настоящият състав, счита същата за правилно определена, тъй като е наложена в минимален размер.

На основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, вр. с чл. 143, ал. 3 от АПК касаторът следва да бъде осъден да заплати в полза на АНО - разноски в размер на юрисконсултско възнаграждение определено по реда на чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ /НЗПП/. Дължимото юрисконсултско възнаграждение следва да бъде равно на минимума посочен в чл. 27е от НЗПП - 80 лв.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд

С. – град, XXVIII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4824 от 05.11.2024 г. по анд. № 2054/2024 г. по описа на СРС, НО, 16 с-в.

ОСЪЖДА „Булстрой груп“ ЕООД да заплати на Дирекция „Инспекция по труда С.“ юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

Решението е окончателно.